Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

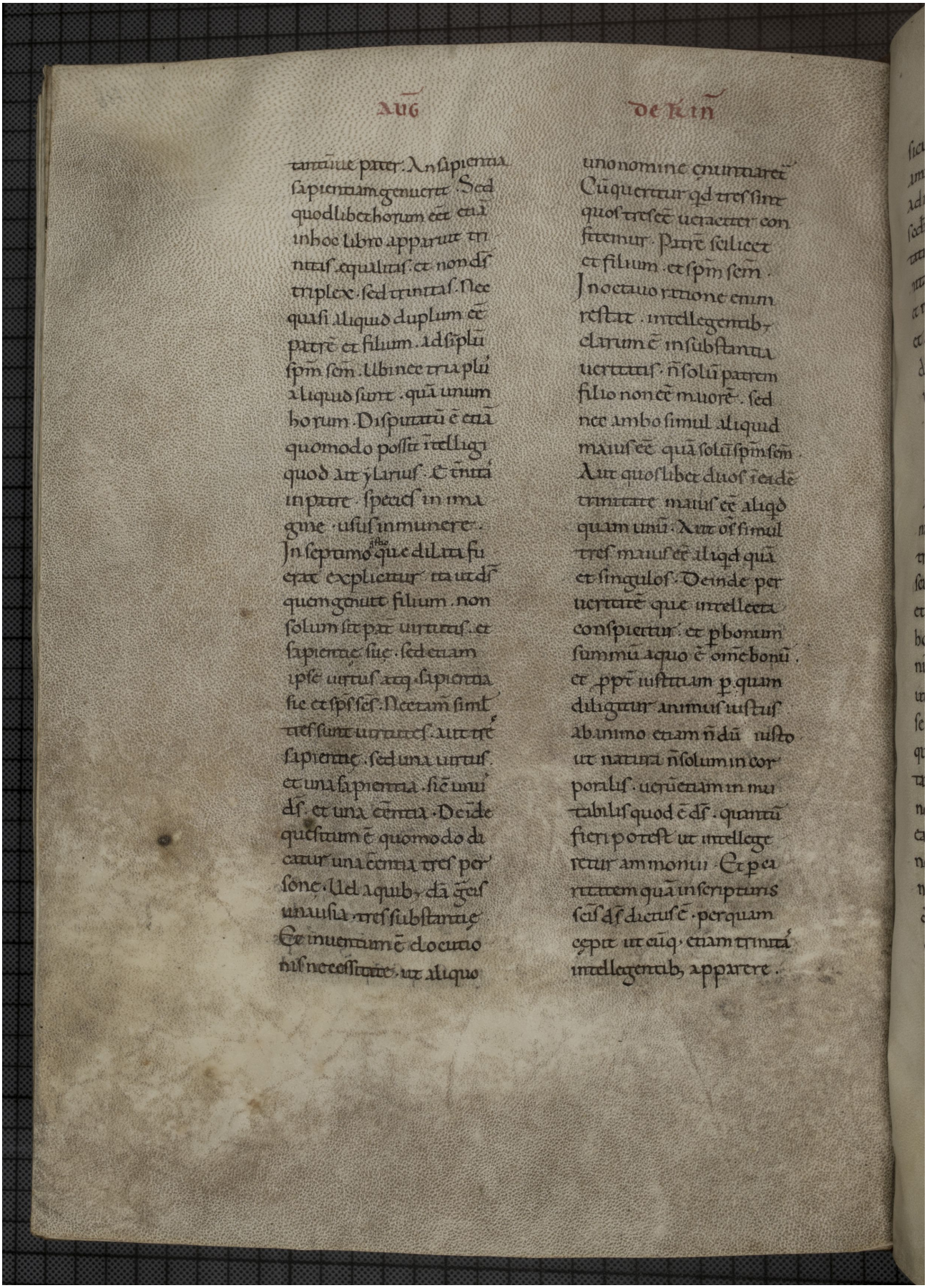

AUG de Trin

tamquam pater. An sapientia
sapientiam genuerit. Sed
quodlibet horum erit etiam
in hoc libro apparuit tri
nitas aequalitas. et non dis
triplex. sed trinitas. Nec
quasi aliquid duplum esse
patre et filium. ad spiritu
sanctum sonat. Ubi nec tria plu
aliquid sunt. quam unum
horum. Disputatum est etiam
quomodo possit intelligi
quod ait ylarius. Et trinitas
in patre. species in ima
gine. usus in munere.
In septimo quoque libro fi
erat explicatum ita ut dis
quem genuit filium. non
solum sit pater uirtutis. et
sapientiae sue. sed etiam
ipse uirtus atque sapientia
sue et spiritus est. Nec tamen simul
tres sunt uirtutes. aut tres
sapientiae. sed una uirtus.
et una sapientia. sic unus
dis. et una essentia. Deinde
quaestum est quomodo di
catur una essentia tres per
sonae. Ubi aequib, dat graecis
unousia. tres substantiae.
Et inuentum est locutio
nis necessitate. ut aliquo

uno nomine enuntiarentur.
Cum quaeritur quid tres sint
quos tres esse uerissime con
fitemur. Patrem scilicet
et filium. et spiritum sanctum.
In octauo ratione enim
restitit. intellegentiae
clarum est in substantia
uerissime. non solum patrem
filio non esse maiorem. sed
nec ambo simul aliquid
maius esse quam solum spiritum sanctum.
Aut quoslibet duos iterum de
trinitate maius esse aliquid
quam unum. Aut omnes simul
tres maius esse aliquid quam
et singulos. Deinde per
uestigatum est quae intellectu
conspicitur. et bonum
summum a quo est omne bonum.
et propter iustitiam per quam
diligitur animus iustus
ab animo etiam non dum iusto
ut natura non solum in cor
poribus. uerum etiam in mu
tabilibus quod est. quantum
fieri potest ut intellege
retur ammonui. Et per ea
ratione quam in scripturis
sanctis dicitur esse. per quam
cepit ut eique etiam trinitas
intellegentiae apparere.